

lagt i 2. udvalg af dette lands udenrigsminister. Hans tale indeholdt et stærkt angreb på De Forenede Stater, som han påstod afslog at give udførselstilladelser til Polen og andre lande i Østeuropa for en række varer udfra rent politiske motiver. Angrebet gjaldt også Marshall-planen, idet Marshall-landene kunne tvinges til ikke at eksportere visse varer til europæiske lande udenfor Marshall-planen. Han fandt disse forhold utilladelige og i strid med stk. 2 og 3 i pagtens artikel 1 samt med artiklerne 55 og 56 og fremsatte et resolutionsudkast, ifølge hvilket plenarforsamlingen skulle erklære, at enhver diskrimination i handels- og kreditpolitik, som var beregnet på anvendelsen af sanktioner eller på at påvirke et andet lands indre eller ydre politik, skulle betragtes som stridende mod pagtens principper og mod den nationale suverænitet, og at sådan diskrimination gjorde normal udvikling af de internationale handelsforbindelser umulig og hemmede mange landes udvikling. Resolutionsudkastet anbefalede, 1. at alle medlemmer skulle undgå sådan diskrimination, og 2. at det økonomiske og sociale råd såvel som andre af De Forenede Nationers organer, når de behandlede problemer vedrørende udenrigshandel og andre former for internationale økonomiske forbindelser, skulle betragte resolutionen som et af deres grundprincipper.

De Forenede Staters repræsentant redegjorde i sit svar herpå detaljeret for sit lands arbejde gennem årene for at modarbejde diskrimination og for dets administration af udførselsforbud i almindelighed og overfor Polen i særdeleshed, Marshall-planens og Havanna-chartrets herhenhørende bestemmelser m. m. Han understregede navnlig, at den polske udenrigsminister havde anvendt begrebet ikke-diskrimination på en helt anden måde end den gængse.

Under debatten fremsatte den franske

delegerede et resolutionsudkast, der anbefalede medlemsstaterne indtil Havana-chartrets ikrafttræden at lade sig lede af dets principper med hensyn til ikke-diskrimination, inklusive undtagelserne fra disse.

Den engelske delegerede og andre landes repræsentanter støttede den amerikanske udtalelse, medens Polen fik støtte fra andre østbloklande.

Da det viste sig usandsynligt, at der kunne skabes flertal for det franske forslag, udkastede den syriske delegerede henimod diskussionens afslutning den tanke, at udvalget overhovedet ingen beslutning skulle træffe, men blot lade rapportøren beskrive den stedfundne diskussion i sin beretning. Den kinesiske repræsentant fremsatte et resolutionsforslag, hvorefter forsamlingen, ikke udvalget, skulle oversende spørgsmålet om handelsdiskrimination til det økonomiske og sociale råd.

Senere fremsatte Syriens, Norges, Danmarks og Belgiens delegationer et resolutionsudkast, som gik ud på, at 2. udvalg efter at have undersøgt de 3 foranævnte resolutionsudkast besluttede ikke at tage noget skridt i denne anledning, men at bede rapportøren om i beretningen til forsamlingen at give en almindelig beskrivelse af den diskussion, der havde fundet sted i 2. udvalg om spørgsmålet om diskrimination i international handel.

Efter at den syriske delegerede havde motiveret forslaget, fremsatte minister Borberg en kort udtalelse, hvori han udover at udtrykke tilfredshed med den mere forsonlige tone, der efterhånden var kommet frem, mindede den polske delegerede om, at Polen ikke var udelukket fra at bringe spørgsmålet op i det økonomiske og sociale råd — hvoraf det er medlem —, og betonedede, at den danske delegations tilslutning til den tilsyneladende negative resolution særlig var mo-